

РЕШЕНИЕ

№ 1364

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 16.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9391** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК вр. чл.117 КСО.

Производството е образувано по жалба на Г. Г. В., ЕГН: [ЕГН] от [населено място] [улица] чрез адв. Т. против решение №Ц 1040-21-100/12.08.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което се оставя без уважение жалбата и против разпореждане № 214-00-7670-5/07.05.2020г на длъжностно лице за ръководител на осигуряването за безработица.

В с.з. не се явява, представлява се от адв. Т., който моли съда да умажи жалбата по изложените в нея съображения. Претендира разноси.

Ответникът Директор на ТП на НОИ С. град, редовно призован се представлява от юриск.В., която моли съда да отхвърли жалбата и да й присъди юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена от надлежна страна, в съответствие с изискванията за форма и реквизити и след проведено оспорване по административен ред, като абсолютна процесуална предпоставка за съдебно разглеждане на спора. От приложеното по делото известие за доставяне се установява, че оспореното решение на Директор на ТП на НОИ С. град е получено от жалбоподателя на 31.08.2020 год., поради което, депозираната на 14.09.2020 год. по пощата жалба е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 145, ал. 1 от АПК. Поради изложеното, жалбата се явява

процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна по следните съображения:

Жалбоподателят е депозирал заявление с № 214-00-7670-1/16.08.2020г ,с което поискал от ТП на НОИ С. град отпускането на парично обезщетение за безработица на осн. Чл.54 а от КСО.Към заявлението си приложила декларация относно определяне на пребиваване в ДЧ във връзка с прилагане на чл.65 ал.2 от Регламент 883/2004 и заявление за удостоверяване на осигурителни периоди от друга ДЧ със СЕД U002 по образец.В него се посочва ,че е необходимо да бъдат удостоверени осигурителни периоди от Великобритания от 10.11.2014 до 09.09.2015,от 22.10.2015 до 23.10.2016г ,от 24.10.2016 до 30.10.2017г,от 02.11.2018г до 10.06.2018г ,от 20.11.2018г до 29.03.2019г и от 01.04.2019г до 04.06.2019г.С разпореждане на основание чл.54г ал.4 от КСО от 16.08.2018г е спряно производството по отпускане на ПОБ с мотиви до потвърждаване на периоди на осигурена заетост и доходи от последна заетост по законодателството на Великобритания.Изискани са необходимите данни от компетентната институция на Великобритания с формуляр СЕД U001 по образец.След известно забавяне на 18.02.2020г от КИ на Великобритания постъпил формуляр СЕД U002/ осигурителна история/ и СЕД U004/ информация за доходите/ от дата 08.01.2020г.С тях се потвърждават периоди на трудова заетост от 10.11.2014 до 04.06.2019г и от 07.04.2019г до 31.05.2019г ,вкл. доходи от заетост за посочените периоди ,а като основание за прекратяване на заетостта е посочено – напускане на наетото лице.Административното производство е възобновено и отново спрямо с мотив определяне на пребиваването на Г. В.. С писмо от 02.04.2020г е приложен структуриран електронен документ Н 006 на КИ на Великобритания е държава по престой.Отново е възобновено производството и е постановено разпореждане № 214-00-7670-5/07.05.2020г, скоето на основание чл.54ж ал.1 вр. чл.54 а ал.1 във вр. чл.54б ал.3 от КСО е отпуснато ПОБ ,считано от 05.06.2019г до 04.10.2019г в размер на 9 лв дневно.Разпореждането е обжалвано с жалба от 25.06.2020г,като с решение № Ц-1040-21-100/12.08.2020г Директора на ТП на НОИ С. я отхвърлил.

Пред настоящата инстанция освен надлежния превод на получените в рамките на производството писмени документи от КИ на Великобритания и извлечение от регистъра на ГРАО, са приети и представените от жалбоподателката писмени доказателства- два формуляра,издадени от КИ на В. U1,издадени на дата 14.09.2020г. Същите кореспондират с удостоверените периоди на осигурителна заетост,като единствената разлика е в основанието за прекратяване на трудовата заетост- в тях е посочено ,че това е станало по причина на съкращаване на щата.Тези документи кореспондират и с приетите като част от жалбата такива,издадени от дружеството В. 99 Л. с управител Х. В./ съпруг на жалбоподателката/ ,в които се посочва,че трудовото правоотношение се прекратява поради закриване на щата.

При така изложената фактическа обстановка се правят и изводите на съда- Съгласно чл.54 а ал.1 от КСО Право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването.Съгласно ал.2 т.4 от същата разпоредба се зачита и времето ,зачетено като осигурителен стаж по законодателството на друга държава на основание европейските регламенти за координация на системите на социална сигурност.Чл.8

ал.1 от Наредбата за отпускане и изплащане на паричните обезщетения за безработица предвижда ,че осигурителния стаж в случай като на жалбоподателката се установява с документ,предвиден в съответния регламент- № 883/2004- преносим документ U1 или структуриран електронен документ СЕД U002.Тъй като В. не е представила преносимия документ в началото на административното производство,то за ТП на НОИ С. град е съществувало задължение да изиска от съответната институция на ДЧ удостоверяване на осигурителните периоди,като изисквала структуриран електронен документ СЕД U002.Това и органите на ТП на НОИ са направили в настоящия случай.В по рано издадения документ U002 на 08.01.2020г/ стр.67-69/ като причина за прекратяване на правоотношението е посочено напускане на работника.Едва след издаване на оспореното разпореждане от 07.05.2020г, и оспореното понастоящем решение на Директора на ТП на НОИ С. от 12.08.2020г –на 14.09.2020г е издаден преносим документ U1,от КИ на Великобритания,в който като основание за прекратяване на правоотношението се сочи съкращаване на щата.При преценката за валидното основание за прекратяване на правоотношението следва да се отчетат както по късната дата на издаване на преносимия документ U1,която е след издаване на спорните разпореждане и решение на ТП на НОИ С. град ,както и родствената връзка на жалбоподателката с управителя на дружеството В. 99 Л.,при което тя е полагала труд по трудово правоотношение.Представените с жалбата писмени документи ,в това число и твърдяната извадка от регистър във Великобритания за основанието за прекратяване на правоотношението не са с достоверна дата и предвид оспораването им от представителя на ответника в писмените бележки не следва да се кредитират.Логично е,при съществуващите обстоятелства в исторически и житейски план едно правототношение по полагане на труд между съпрузи лесно да може да се преоформи в необходимите параметри,така че да обслужи интересите на търговеца или лицето.При това положение правилно административния орган е подвел фактите по спора под правната норма на чл.54б ал.3 от КСО,като е отпуснал минимален размер на паричното обезщетение при безработица за срок от четири месеца,като е отчетел факта,че В. е напуснала сама трудовото си правоотношение.

При извършената служебна проверка за законосъобразност и обосноваост на обжалвания акт, настоящият съдебен състав констатира, че той е произнесен от компетентен орган/Директора на ТП на НОИ С. град/ и в съответната форма, като при издаването му са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби на приложимия закон. По изложените по-горе мотиви, съда намира жалбата за неоснователна, а оспореното решение на Директора на ТП на НОИ С. град за правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на спора на осн. Чл.143 от АПК се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв..

Мотивиран от горното и на основание чл. 173 от АПК, Административен съд – София град, 3-то отделение 13-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Г. Г. В.,ЕГН: [ЕГН] от [населено място] [улица] чрез адв. Т. против решение №Ц 1040-21-100/12.08.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. град,с което се оставя без уважение жалбата й против разпореждане № 214-00-7670-5/07.05.2020г на длъжностно лице за ръководител на осигуряването за безработица.

ОСЪЖДА Г. Г. В.,ЕГН: [ЕГН] от [населено място] [улица] чрез адв. Т. да заплати на Директора на ТП на НОИ С. град сумата от 100 лв разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: